

Publicerad 2012-02-22 20:09 av Staffan Welroos

Cumulusmoln

så det är okej för dig
att må dåligt

själv är jag
diskvalificerad

det får aldrig synas
att jag har gråtit

ska ha ett konstant
lugn och ett leende
som thomas di leva

jag är inte stabil
har jag aldrig varit

och nu kräver du
två år i sträck

utan hänsyn till
att min själ är trasig

tror faktiskt att ångest
går i min släkt

så det är lite svårt
att mota bort om du förstår
vad jag menar

det ligger liksom
latent i min DNA

och ibland får jag känslan
av att jag inte orkar leva

men det är ett
sundhetstecken faktiskt
inget nederlag

en bra egenskap
för jag är mer än jag
mer än några bokstäver

när du ser sol
och cumulusmoln
upplever jag ett oväder

så snälla bara låt mig gråta
det är inte mina tårar

och förlåt mig
alla gånger
jag sårat
dig

jag besitter helt enkelt
inte förmågan
att umgås med människor

jobbigt för dig
och det kväver även mig
alla dessa förbannade känslor

men snälla slopa ditt snack
om att jag är elak

jag är lack
på en drös med saker

och där jag drar fram
lämnar jag marken minerad

men åt min dotter
är jag säkert världens
bästa fader

dessa rader är ingen ursäkt
för sättet jag har agerat på

skammen äter upp mig
inifrån
och jag ångrar det mesta

samtidigt intalar jag mig själv
att det var då

ser dina tårade ögon
och förbjuder mina egna
att någonsin igen

vara ledsna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Staffan Welroos med Poeter.se id #23748 innehar upphovsrätten